उर्वशी । उपकृतं खलु मे दानवसंरम्भेण ।

॥ ९ ॥

उर्वशी । सखि चित्रलेखे सखीजनः कुत्र खलु भवेत् ।

चित्रलेखा । सखि अभयप्रदायी महाराजो जानाति ।

उर्वशी । अमृतं खलु ते वचनं । अथवा चन्द्रादमृतमिति । किमत्राश्चर्यं । अत एव मे प्रेक्षितुं त्वरते हृदयं ।

चित्रलेखा । सखि किं प्रेक्षसि ।

उर्वशी । ननु समदुःखमुपगतः पीयते लोचनाभ्यां ।

चित्रलेखा । अयि कः ।

उर्वशी । ननु प्रणयिजनः ।

॥ १० ॥

रम्भा । सखि चित्रलेखाद्वितीयां प्रियसखीमुर्वशीं गृहीत्वा विशाखासहित इव भगवान्सोम उपस्थितः स राजर्षिः ।

मेनका । सखि द्वे अपि नो ऽत्र प्रिये उपनते । यत्प्रत्यानीता प्रियसखी यच्चापरिक्षतशरीरो राजर्षिर्दृश्यत इति ।

सहजन्या । सखि युक्तं भणसि । दुर्जयो दानव इति ।

उर्वशी । किंचित्परतो ऽपसर ।

चित्रलेखा । नाहं शक्ता ।

रम्भा । अत्र प्रियकारिणं संभावयामो राजर्षिं ।

अप्सरसः । एवं कुर्मः ।

अप्सरसः । दिष्ट्या महाराजो विजयेन वर्द्धते ।